Vzpomínáš si, jaké to bylo, když jsi došel/došla k rozhodnutí nechat se pokřtít? Těšil ses na tuhle novou zkušenost a přál sis, aby křest proběhl co nejdřív? V této lekci se na křest dívám tak trochu ze strany nového Jirky, který právě uvěřil. (Praktické pokyny pro toho, kdo křtí, jsou v jiné lekci.)

Kamaráda, který se mnou přijal ježíše, jsem kdysi přivedl k představeným sboru a prosil jsem je, aby ho pokřtili. (Tak se to tehdy dělávalo!) Představoval jsem si, že budou se zájmem naslouchat Jirkovu příběhu. Namísto naslouchání jsem měl spíš dojem přijímacího pohovoru. Složitost systému na mě padala jako chlad nedůvěry. Pro některé z těch tazatelů to byl výraz jejich zodpovědnosti! Slýchali totiž vyprávění, jak byl kdosi pokřtěn a zakrátko „z něho nic nebylo“. Rozumím, že se máme poučit ze špatných zkušeností, nicméně průmět těch starých příběhů na nového Jirku mi přišel dosti nefér! Měl jsem dojem, jako bychom právě narozené dítě nejdřív řadu týdnů školili, co znamená být součástí naší rodiny, následně bychom ho komisionálně zkoušeli a pokud by správně odpovídalo na naše otázky, chtěli bychom po něm ještě slib, že se v naší rodině bude správně chovat a dobře nás reprezentovat i navenek.

Pojďme se raději podívat na předlohu v praxi první církve. Ve skutcích apoštolů vidíme řadu zmínek, že byl někdo pokřtěn. Úplně dole pod videem jsou odkazy.
S modlitbou si je prosím znovu celé pročti.

Mimo jiné si možná všimneš, že všechny křty tam proběhly v řádu hodin od obrácení daného člověka – nebo celé skupiny! (Snad s výjimkou Saula z Tarsu, kde to byly tři dny. Skutky 9,9)
V naší praxi na okamžitosti netrváme. Nicméně inspirováni Božím Slovem hledáme možnost křtu co nejdřív. Otázka na vztah s Ježíšem před samotným ponořením dává smysl. Nicméně křest v Novém zákoně nevidím jako prověřování znalostí, ani jako zkoušku věrnosti, jestli zájemce vydrží řadu měsíců čekat, než ho někdo uzná pro

křest způsobilým.

V oblastech současného světa, kde se šíří masivní Ježíšovská hnutí, zkušenější učedníci chtějí jasné vyznání Ježíše jako Zachránce a Pána (podle příkladu Filipovy otázky na toho etiopského dvořana). A pokud jeho vyznání jasné je, prostě ho pokřtí. Jestliže něco schází, z Božího slova mu to pokojně vysvětlí. Cílem toho vysvětlení je, aby jeho počínající víru rozvinuli, upevnili.

S modlitbou předpokládají, že z něho něco bude, a právě pokřtěnému učedníkovi pak dlouhodobě pomáhají v dalším růstu.
Křest nového věřícího tam mimo jiné berou jako součást jeho duchovní ochrany! Jakoby křest byl „označením“ pro duchovní mocnosti, že tento člověk už patří Ježíši a že temné síly na něj nemají právo! Biblicky by se dalo polemizovat, jestli tohle způsobuje křest, nicméně i naše zkušenost jasně říká, že noví lidé „zvenku“ bývají vystaveni zvláštním duchovním útokům! A jasné vyjádření oddanosti Ježíši ve křtu pro ně bývá určitou pomocí! Pamatuješ si nástroj pro nového věřícího zvaný BOSS a mince? V trychtýři si připomeň, jak sloužíme kamarádovi, který právě pozval Pána Ježíše do svého života. V závěru se ho tam s laskavostí ptáme:

- *Chceš (1) následovat Ježíše po zbytek svého života*
- *a (2) mluvit o Něm s dalšími lidmi?*

Pokud dá jasně najevo, že ano, pokračujeme: *Pak přijmi tuhle minci, která ti bude připomínat tvoje rozhodnutí pro Ježíše:*

- *1. jít za Ním*
- *a 2. sdílet Ho s dalšími.*

Když minci přijme a vnitřně před Pánem vnímáme, že je to upřímné, ihned pokračujeme nějak takto:
V Bibli se lidé po svém rozhodnutí pro Ježíše nechali ponořit do vody. Vyjadřovali

tím, že chtějí Ježíše následovat po zbytek svého života.
Jak to děláme my dneska?!

- *Někde vstoupíme do vody.*
- *Já se tě zeptám: chceš následovat Ježíše po zbytek svého života?*
- *Ty nahlas řekneš: Ano! – Tak ses rozhodl už před chvílí, když jsem ti dával tu minci.*
- *Pak řeknu: Proto tě křtím ve jméno Boha Otce, i Syna a Ducha Svatého. Bible to ponoření totiž nazývá křest.*
- *Trochu pokrčíš kolena, necháš se úplně ponořit do vody a zase tě vynořím. Jdeme na to? Kde je tady nějaká voda?*
- *A koho z tvých přátel můžeme vzít, aby u toho taky byli?*

Je-li to potřebné, přečteme některé pasáže z Božího Slova a co nejjednodušeji odpovídáme na případné Jirkovy otázky…

Díky, Pane Ježíši, za jasné biblické příklady, jak to dělaly první generace tvých následovníků…

Křtěnci v knize Skutků

1. Tři tísce lidí po seslání Svatého Ducha o Letnicích, Skutky 2,37-42
2. Samařané, Skutky 8,4-12

3. Šimon, Skutky 8,13
4. Etiopan, Skutky 8,26-40
5. Saul z Tarsu, Skutky 9,10-22 / Skutky 22,12-21
6. Kornélius a jeho blízcí, Skutky 10,33-48
7. Lydia a její blízcí, Skutky 16,13-15
8. Žalářník a jeho blízcí v městě Filipis, Skutky 16,27-34

9. Krispus a Korinťané, Skutky 18,8
10. Dvanáct učedníků Jana Křtitele, Skutky 19,1-7